

EL PLA DE BAGES

Publicat
diàriament

DIARI DE MANRESA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRER D'ARBONÉS, 15, TELEFÓN, 272

Any XIX -- -- Núm. 11086
Divendres, 10 de març de 1922

SUSCRIPCIÓ
Número solt 10 cèntims.--Atrassat, 15 cèntims.--Pagament a la bastreia
Remèts, anuncis i reclams, a preus de tarifa

Anotació

Ja tenim un nou Govern

El nou Govern és conservador. Això és una prova més de que l'anterior no va caure per la qüestió de les garanties, doncs no és pas massa fàcil que els conservadors s'avinguin a complaure als liberals, i molt més, tenint com tenen, units amb els mauristes i catalanistes del sector intervencionista, majoria absoluta. Ademés, la qüestió del Govern civil de Barcelona, és un difícil problema per qualsevol Govern.

Aquest Govern, amb tot i que sembla tenir la vida taxada fins després de les vacances parlamentàries, pot resoldre diverses qüestions d'alt interès, no sols per als catalans, sinó també per als demés països que formen l'Estat espanyol.

La qüestió del Marroc que va fer caure el Govern Maara, s'ha de resoldre ara. Aquest Govern ha de dir si ja s'ha vessat prou sang, si ja hi han prous marcs que porten dol o be si cal llençar-se a noves aventures guerreres que podran ésser tan glorioses com es vulgui, que podran rentar l'honor de qui més tacat el tingui, però que arruïnen el país que veu desaparèixer, amb engoixa i ultra els seus diners, la joventut que no va poder instruir per falta d'escoles.

El país no sent la guerra. La gent sols es preocupa de saber dels seus parents i de que la guerra s'acabi perquè tornin aviat. El resultat sols

preocupa als qui han fet de la guerra una professió, o als que no tenen cap parent fora de casa. Cal doncs que el Govern interpreti bé ço que pensa el poble.

També ha de resoldre, el nou Govern, la qüestió econòmica i la revisió dels Aranzels. Tots els països d'Espanya hi estan interessats. Cal que s'escollin als interessos que es creguin perjudicats, però cal precindir dels que per odi a Catalunya volen ensorrar la nostra indústria. Si fora de Catalunya hi ha camps que sols produeixen herba per bagarrería dels espanyols, i la misèria s'hi exten, se els ha de contestar que treballin. Si no volen treballar que vagin a Lleigó o que es mengin l'herba dels camps que no saben plantar. Ja els cultivarem nosaltres.

Però els catalans, per damunt de tot, tenim plantejada la qüestió del nostre Dret nacional i de la nostra parla. Si la presència d'En Bertan i Musitu al Govern vol dir que les nostres justes reclamacions seran ateses i a la vegada se'ns concedeix bonament les delegacions, creurem que encara es pot esperar quelcom de Madrid i donarem la raó als intervencionistes. Si no és aixís, caldrà que els catalans orientem de nou la nostra política, aixecant com a bandera, la gran paraula de l'exceles Maragall:

Adéu Espanya!

Per la Verge de la Guia

3.ª llista de donatius per a ofrenar un vestit a la Verge de la Guia

Suma anterior: 402'65 ptes.

Dolors Rosell, 1; Rita N., 0'50, Rvnd. Allert Domenech, 5; Rvnd. Joan Vall, 2; Rvnd. M. i; A. S., 5; Pilar Torras, 0'50; Lluïa Pulg, 0'50; C. P., 0'15; Rosa Brichs, 75; Antonia Bastardas, 0'50; Montserrat Padró, 0'50; Rosa Padró, 0'50; Cecília Llopart, 0'50; Antonia Vila, 1; J. Ll., 0'10; Ignàcia Casasayas, 1; J. R., 1; Josepa Font, 0'50; R. R., 0'10; R. O., 0'50; P. V., 0'30; Teresa Molins, 0'50; Angela Torras, 0'50; Ramona Buñes, 0'50; Rosa Cois, 0'50; B. B., 1; Antonia Farreres, 0'30; Agnès Badia, 0'10; M. T. 2; Montserrat Yayà, 0'50; Neus Majó, 1'25; Concepció Soler, 1; C. C., 0'10; A. P., 0'50; Maria Lluïa, 0'25; Concepció Laimon, 1; Rosa Rubiralta, 0'20; Margarida Torras, 0'50; N. N. 2; Rosalía Recasens, 1; Marian Baitles, 15; D. R. 5; J. R., 1; Carme Banillas, 0'50; Adelaida Cabanas, 5; J. C., 0'50; F. S., 0'50; M. M., 4; Antoni Chio, 2; Rosa Berneda, 1; Una devota, 1; Maria Ribera Claret, 5; del nen Cristòfol Garriga i Coma, 1; la dona Maria Neus Grau i Farreras, 1; Na Maria Rovira, 1; Francisc Rovira, 2; Ignàcia Bosch Adema, 5; Josep Duran, 1; Josep Oms Rovis, 2; Angel Caballeria, 1; Mercè Oms, 5; Josep Pujol, 2; Esperança Vilalta, 0'25; F. J., 1; R. G., 1; T. A., 1; E. Corrons, 0'25; Carme Corrons, 0'25; Teresa Corrons, 0'25; Maria Corrons, 1; Lluïa Gimenez, 0'25; Josepa Altiniras, 0'25; E. C., 1'50; A. Costa Blasi, 2; Una devota, 1; Agustí Llorens, 1; P. de J. Amics d'En Patufet, 5; Rosa Claret, 1; Joaquim Sarret i Arbós, 1; Un devot, 5; Mercè Plaxats Sala, 5; Una devota, 2; Carme Ferrer 1.

Total recaudat, 532'75.

De la senyora Francisca Nogués, vídua de Joan Parera, s'han rebut per la Verge de la Guia, unes valuosos arrecades d'or. Es molt d'elogiar el gest de l'apreciable senyora.

Els devots que desigüin contribuir-hi poden depositar els seus donatius en les llibreries de Domenech Vives (Sobrerooca), Josep Roca (Sant Miquel), en la Redacció d'aquest Diari i en el domicili de la depositària Na Mercè Corrons, (Sant Andreu 23, 2.on)

Academia Comercial BADIA

(Devant el Col·legi de Casa Caritat)

Classes: de 11 a 12 del matí, de 7 a 8, de 8 a 9 i de 9 a 10 del vespre.

Classes per a Senyoretas: de 2 a 3 tarda.

J. Comas Pintura decorativa i religiosa
Picas 20, 1.er -- Telèfon 611

Nota històrica

Nostra Dona de la Guia

Manresa té una devoció especial a Nostra Dona de la Guia, com ho ha confirmat en moltes avinenteses, especialment cada vegada que li ha realçat l'Ermita.

Amò motiu, doncs, de celebrar-se diumenge vinent, dia 12, la consagració de l'Ermita nova, hem cregut oportú publicar, enc que sigui sumerament, algunes dades que, referent a dita Verge i a la seva Ermita, hem trobat, fent algunes recerques i llegendint alguns llibrets que d'això parlen.

Sobre l'antigüetat de l'imatge de Nostra Dona de la Guia hi ha diversitat de parers com en quasi totes les coses de l'antigüitat.

Alguns creuen que al construir-se el Pont Vell, (220 anys abans de Crist), els treballadors aixecaren una consistent cabana per aixoplugar-s'hi i desahar-hi eines. Es creu que aquèlla cabana, segles després, fou albergo de Nostra Dona.

Segons altres, la primera Ermita s'aixecà a l'any 1488. Sembla que en aquest any no fou la Capella lo que es construï sinó la casa anexas on vivia l'Ermità. Oí més que l'estructura de la capella desaparegué en el segle passat i l'antigüetat de les seves parets afirmaven un origen més remot. A l'enderrocar-se la capella per a l'explanació de la via fèrrea de Barcelona a Saragossa es trobaren varis objectes, depositats en els fonaments, entre els quals hi havia alguna moneda romana.

Existeixen dades que fan creure segur que dita Ermita ha sigut construïda, amb aquesta, tres vegades.

A últims de juny de 1856 es traslladà l'imatge de la Verge de la Guia a la Cova procedint-se a ensorrar la capella per a l'esplanació del ferrocarril. Aleshores s'hi aixecà la que tots hi hem aconseguit. Fou inaugurada a l'any 1862 donant lloc a unes tant importants festes que omplenaren d'esplendor la ciutat.

El 23 de Març de 1862, a dos quarts de quatre de la tarda, el Cabildo Municipal sortí de Cà la Ciutat en corporació i amb acompanyament de música i es dirigí a la Cova d'on sortí a les quatre la processó que conduïa l'imatge al temple nou.

Aquella processó era precedida de forníts Bastoners, seguint l'estol de gamferons i banderes de les diverses confraries, assistint-hi alguns

PP. Jesuïtes i un sens fi de fidels, es pot ben dir que tota la ciutat, presidits de les Autoritats Civil i Militar. Portava el penó principal el Baró de Finestrat, fent-li costat el batlle Francesc Bohigas i el representat del ferrocarril Marian Lluch. Seguí la Rda. Comunitat de la Seu i la Junta de la restauració i finalment l'imatge de Nostra Dona, portada per uns vells devots de la Verge que ho sol·licitaren amb molt d'afany.

Seguí l'imatge el corresponent tern de la Comunitat i cloïa la processó l'Im. Ajuntament presidit per el primer tinent d'alcalde Josep Pons i Enrich.

La processó sortí de la Cova i entrà a la ciutat pel portal de Mossèn Bosch, recorrent els carrers que se acostuma i sortí pel carrer de les Piques, dirigint-se a l'estació del Ferrocarril, passant el pont de ferro, en aquell temps recentment construït, i que en aquells moments el Doier doctor Sebarroja beneí. La processó continuà fins a posar l'imatge de la Mare Verge en el seu cambril.

La façana de l'estació i el pont igualment que la ciutat eren luxosament engalanats amb profusió de domossos, cortines i banderes multicolors presentant un espectacle de festivitat poques vegades vist a Manresa.

Durant la processó es tiraren tronades, bombes i altres artificis de pirotègnia.

Un cop col·locada Nostra Dona de la Guia al seu cambril, el P. Francesc Aguilera S. J. féu un al·legòric sermó tan adequat a la festa com propi de la seva eminença i final la festa amb el cant de la Saive i un Comiat a la Verge. Tot seguit s'obriren les portes del cambril per a l'adoració, i era tanta la multitud de fidels que no es pogueren tancar les portes fins a altes hores de la nit.

Nostra Dona de la Guia té una particularitat. Sempre mira vers la Cova del Sant General. En el segle disset hi havia la creensa de que encara que la canviessin de posició, l'imatge tornava girar-se cap a la Cova. En l'any 1689 el P. Manuel Pineyro volgué cerciorar-s'en i després d'haver-la tombat varies vegades, l'imatge tornava a la seva posició primera.

Preguem per que sempre i en especial en aquesta avinentesa la Verge de la Guia miri de fit a fit a la Santa Cova cor i ànima de la ciutat, i la beneixi amb dolls de gràcia eterna esclariant-li el camí que Déu li ha traçat.

Salvador Perarnau.

FESTES IGNASIANES

La casa Jorba té en existència grans partides de robes per a els balcons i adornos en tots els colors i classes.

També s'estan confeccionant unes BANDERES IGNASIANES amb bonics escuts alegòrics, propis per aquestes festivitats i que's posaran a la venda a preus baratíssims

Amb el bon desig de que tothom prengui part activa a les festes centenàries, durant aquells dies, el paper que's gasiti a la casa per embolicar, serà de color i hi haurà impressos els maleixos escuts alegòrics, facilitant d'aquesta manera l'adorno gratis per ses cases, i si hi ha algú que no tingui de fer cap compra i vol adquirir dit paper, alegant el seu ús justificat, també se n'hi regalarà.

Aquesta casa, amb tot això, no persegueix altre objecte que'l que nostres festes resultin lo més llufides possible, tal com requereixen les grans virtuts del Sant Fundador de la Companyia de Jesús.

Pels que desigüin adornar artísticament sos domicilis, la casa JORBA s'ofereix gratis a donar projectes, orientacions, mides, etc., essent aquest un esímul per a que's ciutadans puguin econòmicament contribuir a l'explendor de la ornamentació pública.

Magatzems Jorba Manresa

Casa TUNEU

Continúa l'èxit de l'any passat. Trajos de llana a mida. Preu únic 18 duros Veure els aparadors de la casa TUNEU